

Жан-Пиер Клавел

Председател на Международния институт по история на нотариата
(I.I.H.M.)

Преамбюл към речта на г-н Пиер Тарад

"След провеждането на конгреса на френските нотариуси в Брюксел помолих г-н Пиер Тарад, главен докладчик на конгреса, но и член на управителния съвет на I.I.H.M., да ми разреши да разпространя речта, която произнесе при откриването на конгреса.

Той беше така любезен, със съгласието на своя екип, да ми разреши да Ви представя с неговите думи. Горещо му благодаря.

Читателят ще може да се увери, че изказването е в пълен унисон с моята уводна статия. Историческите препратки в речта, както и информацията за работата на комисиите, показват в каква степен нотариатът, опирайки се на своето минало и на своя опит, може да предложи на нашите управляващи решения за бъдещето, които могат да позволят на нашето право и в резултат на това на нашето общество да постигат напредък, зачитайки ценностите, които сме припознали като собствени.

Трябва да си пожелаем законодателят да чуе това послание."

Пиер Тарад

Нотариус в Париж, главен докладчик на 115-ия конгрес на френските нотариуси

Реч - откриване на 115-ия конгрес на нотариусите - 3 юни 2019 г.

Бележка: текстът, по-долу е препис на речта, произнесена от главния докладчик по време на откриването на 115-ия конгрес на френските нотариуси на 3 юни 2019 г. в Брюксел. Структурата на устната реч е запазена.

Случайността подрежда добре нещата....

Първият път, когато конгресът на нотариусите се занимава с темата за международното частно право и първият път, когато се провежда извън Франция, ние се намираме в сграда, построена за

световното изложение (това през 1935 г.)!

Забелязахте ли четирите големи скулптури, които доминират фасадата на сградата?

През 1935 г. темата на световното изложение е транспортът.

В двата края са представени корабоплаването и въздухоплаването, а в центъра конската сила и парният двигател: така се е пътувало навремето...

Не съм сигурен, че много от Вас са използвали конски впряг или парен двигател, за да дойдат дотук: запомнете, че за нас днес тези скулптури са, както би казал Шарл Бодлер, като *покана за пътешествие*.

Това е добро съвпадение, защото именно за пътуване се подготвяме.

I - План на документа

Докладът за 115-ия конгрес действително беше конструиран по този начин: като пътеводител за нотариусите. Именно той, нотариусът, е героят на произведението, в центъра на нашата работа са: нотариусът, неговата практика и неговият инструмент - нотариалния акт.

Да направим това пътуване заедно:

- Първа комисия -

Преди да тръгнем е необходимо да изготвим план.

Revue Internationale d'Histoire Du Notariat

Le Gnomon

Numéro Anniversaire

- **Editorial**
Jean-Pierre CLAVEL, président de l'I.I.H.N.
- **Il était une fois...**
Alain MOREAU
- **Discours - Séance d'ouverture du 115e Congrès des notaires - 3 juin 2019**
Pierre TARRADE
- **Signature du traité germano-camerounais du 12 juillet 1884**
Blaise-Alfred NGANDO
- **Le notariat russe en Mandchourie de 1914 à 1939**
Andrey DRUZYAKA
- **Rôle et pouvoir des notaires navarrais aux XVIIe et XVIIIe siècles**
Bertrand AUGE

Да погледнем картите, за да знаем откъде тръгваме и къде отиваме, да погледнем местата, през които искаме да минем...

Това е задачата, с която са се натоварили Каролин Женгленже-Пояр и Мариан Съовендек, от първата комисия.

Тяхната роля е да ни помогнат да се ориентираме в международния контекст.

На първо време това предполагаше да се направи обзор, защото това е първият път, в който даден конгрес е организиран изцяло по този начин: трябваше да си припомним основите, преди да се впуснем в изучаване на

дълбоките промени, които е претърпяла дисциплината.

1/ Основите

Основите, "азбуката на международното частно право", това е колизията на закони. Или по-скоро намирането на решение на колизиите на закони: това е фундаменталната идея, според която се приема (без това нямаше да има колизии), че няколко правни системи могат да претендират да се прилагат в една и съща ситуация, заради присъствието на чуждестранен елемент.

Ако няколко закона са в колизия, трябва да съществува правило, което да определи кой закон ще се прилага: това е колизионната норма. Тази класическа рамка обаче се промени.

2/ Тази материя претърпя дълбоки промени

Според статистическата информация на Висшия нотариален съвет средната възраст на френските нотариуси е 46 години и аз съм потвърждение на това, защото това е точно моята възраст!

Мога да свидетелствам, че съм изучавал международно частно право преди, уви, двадесетина години, по време, когато дисциплината имаше основно юриспруденциален произход и беше френско-френска. Всеки студент се позоваваше тогава на Сборника с големите решения на юриспруденцията на международното частно право.

Ще оставя Каролин Женгленже да представи следобед таблицата с промените, настъпили в

международното частно право. Да запомним само резултата, обобщен в четири основни точки:

1. Преход от национално към международно право:

- правото на конвенциите (по-специално хагските конвенции),
- правото най-вече на Европейския съюз (регламентите относно брачните режими и съжителството на семейни начала, които се прилагат от миналия януари или регламента относно наследството, влязъл в сила от август 2015 г.). Поради тази причина нашият доклад трябва да разгледа и правото на Европейския съюз.

2. Това ново право е писмено право, а не е вече съдебна практика. В този смисъл е и предложението, което подкрепяме, а именно нашето френско международно частно право да бъде приведено в съответствие с новите международни стандарти, като бъде кодифицирано, за да се осигури видимостта му.

3. Анализът на колизиите на юрисдикции придоби значимост. Актуалността на темата беше илюстрирана миналата седмица с постановление на първоинстанционния съд на Нантер, без да пренебрегваме факта, че на следващия ден Касационният съд постанови важно решение по темата. Ето защо в нашия доклад се отбелязва това ново важно значение на колизиите на юрисдикция в правния анализ; не е сигурно, че бихме му отделили толкова място преди няколко години.

4. И накрая, желанието на страните придобива все по-голяма важност. Първата комисия ще разгледа днес следобед клаузите за избор на съд; дебатът, който ще закрие третата комисия, ще се върне на свой ред на този аспект.

Всичко това в комбинация води до това, че на нас, които практикуваме, ще ни се налага все по-често и все повече да решаваме колизии на закони в полза на чуждестранно право. Нека бъде ясно: все повече ще ни се налага да включваме прилагането на чуждестранен закон в уреждането на нашите досиета или в консултациите, които даваме.

В този контекст френският нотариус може да се почувства леко изоставен...Кой сред нас може да претендира, че ще може да овладее достатъчно - достатъчно, за да ги прилага - законите на целия свят?

Именно в тази насока работи първата комисия, която ще ни представи международните организации на професията, които са място за обмен на информация и основата на мрежите, които следва да изградим, за да определим лицата, които в ежедневието ще ни помагат да третираме нашите досиета.

Когато говорим за организациите, не трябва да забравяме да споменем и международната дейност на френския нотариат. Следобед ще получим полезна информация по въпроса.

Да продължим нашето пътешествие....

- Втората комисия -

След като вече знаем откъде идваме и къде отиваме трябва да се запитаем и *как* ще стигнем дотам. Това беше темата на втората комисия: "съставяне на френския нотариален акт".

Жан-Кристоф Рега и Оливие Льоконт се впуснаха в това упражнение, което няма реален прецедент: изследване на въздействието на чуждестранните елементи върху нашата ежедневна практика.

На практика трябва да е съвсем ясно, че "международният елемент" е тема като останалите. Искам да кажа, че не трябва да го разглеждаме с инструменти, различни от тези, които познаваме отлично. Нашият инструмент, смисълът на нашата работа това е автентичният акт.

Тук, на първо време, става въпрос да се види как той да бъде адаптиран, за да отговори правилно на предизвикателството на чуждестранния елемент, без очевидно да пострада автентичността. Във връзка с това втората комисия в началото работи по понятието автентичност по смисъла на европейското право в широкия смисъл, тоест в светлината както на съдебната практика на Съда на Европейския съд, така и на съдебната практика на Европейския съд по правата на човека.

След това втората комисия разглежда структурата на един акт от "*пред мен, нотариус*" до "*за което се изготви*

*настоящият акт*¹, като измери на всеки етап въздействието на чуждестранния елемент.

Въпреки че основната задача беше да се адаптират нашите ежедневни инструменти, втората комисия разгледа все пак и няколко откровено международни въпроси: движението на документи (легализацията, апостила), международния арбитраж...

След това, защото, поне съгласно френската концепция, няма автентичност без съвет, втората комисия разгледа данъчното и социалното право и ни дава разяснения как да третираме доверителната собственост (trust) или застраховка-живот в международен контекст.

Нотариусът, който знае откъде идва, къде отива и как ще стигне дотам, вече може да започне своето пътешествие...

Пътешествието е до места, които са съвсем класически за нотариусите: семейното право и договорното право.

- Третата комисия -

Третата комисия с участието на Валери Мармей-Раво и Фредерик Варен разгледа семейното право или поне онези аспекти от него, които засягат нотариалната практика.

Наименованието на комисията е "Живот", защото ние следвахме живота

на нашите клиенти: раждането (родството, а в международен план, проблемите, свързани с осиновяването, сурогатното майчинство и асистираната репродукция), съюзите (*в голямото им разнообразие по света та чак до колумбийската тройка между трима мъже...*), брака, брачните режими, развода, наследствата...

Една част беше посветена на предварителната организация на наследството.

Въпреки че иска да остане в сянка, аз бих искал тук да благодаря специално на Изабел Фараболини, която ни осветли по тези теми.

- Четвъртата комисия -

Накрая, четвъртата комисия с участието на Антоан Денюел и Сесил Сент-Клюк-Годест разгледа типично нотариалните теми като договорите и по-специално продажбата на недвижимо имущество и съветите, които трябва да я съпътстват (държане, фактическо владение, приложимо данъчно облагане...).

Съвсем очевидно финансирането също беше важна част от работата на тази комисия: кой може да заема на кого? Какви гаранции могат да се прилагат? *В сряда ще имаме право на кратко упражнение по тези теми.*

Зад тези въпроси стои, разбира се, въпросът за изпълнението на задълженията през границите и важните

¹ Така започва и завършва всеки акт на френските нотариуси – *бел.нр.*

проблеми, свързани с формалностите по информиране на трети лица за всяка промяна, настъпила в правото на собственост върху недвижим имот.

Тъй като в нейната компетентност е често защитата на потребителя, четвъртата комисия накрая работи и по императивните разпоредби (в международното частно право се говори за закони за обществения ред и сигурността: *ще бъде подкрепено предложение с надеждата в бъдеще да можем по-добре да отличаваме кое е императивно и кое не в международен план.*

Тук искам да изразя благодарност към Мария Лопес де Техада за нейната подкрепа.

II - Професията на нотариуса

Това беше за пътеводителя.

Но с риск да Ви разочаровам, трябва да Ви кажа, че не ние, нотариусите, сме поканени на това пътешествие: това са нашите клиенти! Вие ще ги направлявате по пътя от Вашата кантора!

Както знаете *Покана за пътешествие* е стихотворение на Бодлер:

*Любима, ела, мечтай до мене за онзи край,
където ме всичко привлича. Наслада е любовта,
насида е и смъртта в страната, която на тебе прилича².*

Този текст се отнася за толкова наши съвременници, които избират да живеят в страната, която им прилича, в която решават да живеят, да сключват съюзи, да умират...

От две години откакто подготвяме този конгрес редовно правя едно малко упражнение, в което Ви предлагам да се включите още сега:

Нека всички в тази зала, които се припознават в следното изречение, да вдигнат ръка: "Имам близък, който живее в чужбина"!

(Повече от половината присъстващи в залата вдигат ръка).

Преди малко посочих промените в международното частно право в четири точки, но има една друга пета промяна (в действителност може би най-важната), която трябва да вземем предвид, и това е промяната, която току-що илюстрирахте: досиетата вече не са същите.

Много далеч е времето, когато материята беше запазена за принцеса дьо Бофремон, за младия Лизарди, който издаваше полици, за да купува бижута на площад Вандом и др.

По онова време юриспруденциалното международно частно право е право, което се прилага за всеки конкретен случай и при изключителни обстоятелства.

² Превод Кирил Кадийски – бел.нр.

Имаше време да се спекулира в детайли за най-доброто решение.

Днес международното частно право е дело на всеки и ние имаме възможност да се убедим в това!

Ето защо трябва да извадим досиетата, да разгледаме въпросите, незабавно... Това е индустриалната ера на международното частно право...

В този контекст предизвикателството, което стои пред нас е да продължаваме да правим това, което се очаква от нас: автентични актове (1) и ефикасни автентични актове (2).

1 - Автентични актове

Нотариусите не трябва да се страхуват да се ангажират и да съставят автентични актове в международен план: те са измислени за това!

Историята се е случила в края на 12 в. (по времето, когато се изгражда парижката Нотр Дам...).

По-точно историята се случва в северната част на Италия.

По онова време германският император и папата си оспорват до такава степен властта, че в крайна сметка техните противоречия оставят достатъчно свободно пространство на общините да се еманципират.

Имаме класа от буржоа търговци, които извоюват независимостта си: всеки град си създава свои собствени закони, "устава".

Но тези буржоа търговци срещат трудности: те прекарват живота си да пътуват от един град в друг по делата си и се сблъскват с непрекъсната промяна на закони.

Откъдето се раждат две нововъведения:

А - Първото включва въпрос, поставен на юристите от Великия болонски университет (прочутото тълкуване на тълкувателите...³): ако търговец от Болоня сезира съдия от Модена по даден случай, кой закон трябва да приложи съдията - закона на Модена (ние бихме казали закона за подсъдност) или този на Болоня (личния закон)?

Повечето тълкуватели са приели, че трябва да се приложи правото на Модена. Но не това е най-важното: най-важното е, че просто е зададен въпросът, тоест, че хората са имали основание да смятат, че един съдия би приложил закон, различен от техния.

Това именно се смята за акта за раждане на теорията за колизиите на закони и в даден смисъл за акт за раждане на съвременното международно частно право.

³ Тълкувателите са юристи през Средновековието, чийто метод на преподаване се състои в анализиране на правни текстове под формата на тълкувания.

Предмет на анализ са били текстове от римското и каноничното право – бел.нр.

Б - Същите тези италиански търговци от края на 12 в. са осъзнали, че тези различни на "всеки десет километра" закони правели несигурни техните споразумения.

Именно те са тези, които, за да консолидират договорите си, преди да ги пуснат в "обращение", са възприели навика да сезират съдията, за да им даде силата на съдебно решение.

Именно това решение узаконява папа Александър III, който между 1167 и 1169 г. постановява прочутия си декрет, с който дава на актовете на нотариусите, до днешна дата, същата сила като на решенията, постановени на последна инстанция.

Съвременното международно частно право и нотариалната автентичност са родени по едно и също време, на едно и също място, от една и съща потребност: това, което се нарича (изразът има особено смисъл тук в Брюксел) движение на лица, стоки и ще добавя договори.

В - Ако все още се съмнявате в легитимността си да изготвяте актове, които да пораждат действие в чужбина, си спомнете за Жорж Дро, който в лекцията си за нотариалната функция на Конференцията в Хага, припомня, че там където не е имало нотариуси (в случая Англия) е трябвало да бъдат измислени за целите на износа: public notaries или *scrivener notaries*, назначавани от архиепископа на Кентърбъри да съставят актове, чието изключително предназначение е да пораждат сила в чужбина!

Накратко, автентичният акт е инструмент (във всеки смисъл на термина), който да служи в международен план.

Ето защо от нас се очаква да съставяме автентични, но и ефикасни актове.

2 - Ефикасни автентични актове

Ефикасността е едно от нашите уставни задължения. Какво ограничение! Най-вече, като си помислим, че нотариусът, който е длъжен да състави ефикасен акт, първо е длъжен да състави този акт! Казано по този начин, пред нотариуса е поставен истински капан.

При все това, имам смелостта да го кажа, този специален сервитут е силата на нотариата: ние нямаме избор, трябва да намерим решения, защото трябва да съставим официален акт и нашият инструмент трябва да бъде ефикасен.

Това е силата на нотариата, защото ние сме единствените юристи, които отговарят на това двойно условие:

- Университетският учен има право да каже, че даден въпрос няма ясно решение: бихме искали да изрази мнението си, но не е длъжен. Освен това може да избира въпросите, които да разгледа.

- Адвокатът за разлика от нотариуса не трябва да поддържа "доброто" решение в абсолютния смисъл, а решението, което е подходящо за неговия клиент. Логиката е различна. А ако адвокатът не вярва в решението, избрано от своя клиент, винаги може да откаже досието.

- Съдията, както и нотариусът, е, разбира се, длъжен да намери "доброто" решение и не може да откаже да се произнесе по даден казус; но, не носи отговорност, ако сгреши...

Нашата сила е в това, че тъй като нямаме избор, трябва да намерим справедливи и ефикасни решения (което е едно и също нещо, защото справедливото решение ще е и по-лесно приемливо).

И именно тази ефикасност е утвърдена в международен план.

Предлагам Ви да разгледаме серия от въпроси, които илюстрират тези предизвикателства:

- Как да бъде толкова ефикасен колкото обикновено, когато трябва да прилагам чуждестранно право, което не познавам?

Трябва да си изградим мрежи, да определим кореспонденти....Нашите професионални инстанции създадоха инструменти (Eufides, побратимявания и др.), но това ни засяга и в индивидуален план!

Утре сутрин, на кръгла маса, втората комисия ще ни представи конкретен пример за това какво може да донесе сътрудничеството между нотариуси.

- Как да бъде сигурен, че моят акт ще бъде ефикасен, ако трябва да бъде изпълнен в чужбина?

Това поставя въпроса за движението на акта, за качеството на гаранциите.

Трябва да се спра на европейския документ за изпълнително основание.

Четвъртата комисия си поставя за цел да стигне по-далеч и да разшири този ефикасен инструмент извън Европа - международен документ за изпълнително основание.

Но това, може би, ще ме накара също да променя презентацията на моя акт, за да увеличи шансовете му да бъде добре разбран и добре приет в чужбина:

- Например, в присъствието на двойка, която има връзки извън Франция, ще направя ли договор за дарение между съпрузи, което си е специфична френска особеност, която не е задължително да се признава в чужбина? Несъмнено по-скоро ще адаптирам практиката си и ще посъветвам двойката да направи завещание.

- Друг пример: брачният режим е концепция, която англосаксонците не познават. Следователно те нямат същия подход като нас по отношение на брачните договори. Един американски съдия, който се произнася по даден развод, е твърде вероятно да не приеме просто да погледне брачния договор, който сте изготвил и който, в неговите очи, е лишен от минималното изискване: присъствието на две страни. Оттук възниква и практиката, която започва да се налага, а именно договорът да се сключва в присъствието на двама нотариуси, по един за съпруг, така че актът да бъде консолидиран в англосаксонски контекст.

В същия ред на мисли четвъртата комисия ще ни покани в сряда да

направим оценка на промените, които да включим в нашите предварителни договори за недвижимо имущество за повече ефикасност.

- Как да бъде сигурен, че моят акт ще бъде ефикасен, ако не бъде добре разбран от този, който го подписва, или този, който ще го чете?

Това е една друга нотариална особеност: случва ни се да заверяваме актове, често пълномощни, които ще могат да се използват само в чужбина...

Нашите клиенти, които може би са чели (в добър превод?) стихотворението на Бодлер, биха искали документ, в който:

*"с потаен, сладостен глас
ще влива всичко край нас
в душата печал мълчалива"⁴.*

Уви, френският нотариален акт е публичен документ, който не принадлежи на страните и трябва да бъде написан единствено на езика на Републиката.

Как да постигнем синхрон между това задължително условие и необходимостта да се уверим, че документът ще бъде разбран от тези, които го подписват и тези, които ще го четат? Втората комисия ще се опита да намери решение и да постигне баланс между тези противоречиви задължителни условия.

- Как да съм сигурен, че моят акт ще бъде ефикасен, ако използва понятие, което не съществува навсякъде или не точно по същия начин?

Имам предвид заветът на вещно право на ползване (узуфрукт): правото на ползване, което не съществува в англосаксонските държави (или което не може да се приложи универсално в страна толкова близка до нашата колкото е Германия...). Ако моят клиент ми поиска съвет как да изготви завещанието си, ще трябва да адаптирам съставянето на документа, за да се направи завет за вещно право на ползване за всеки един от неговите германски имоти, а не в цялата им съвкупност.

И той като това важи в двете посоки, третата комисия ще ни помогне утре да разберем по-добре на какво съответства една чуждестранна институция, която ние не познаваме: доверителната собственост (trust).

- Как да бъда толкова ефикасен, колкото обикновено, ако правната конструкция, която изготвям с моя акт е застрашена от бъдещото прилагане на колизионна норма, различна от тази, която съм използвал?

Организирам завещание въз основа на прилагането на калифорнийското право, но някои наследници отбелязват, че би могло да се приложи френското право....Уф, колко е сложно!

⁴ Превод Кирил Кадийски. Този цитат в българския му превод не е подходящ в случая. В стихотворението на

Бодлер става въпрос за роден език (langue natale) – бел.нр.

- Не става ли още по-сложно, ако прилагането на колизионната норма зависи от съдията, който ще бъде сезиран?

Първата комисия ще ни говори след малко за развитие на клаузите за избор на юрисдикция, за да се повиши ефикасността на нашите актове, осигурявайки корелацията между закона по същността и този на съдията.

Колизиите на квалификации, колизиите на закони и колизиите на юрисдикции са уязвимите места на нашите правни конструкции. Трябва да сме наясно с това, за да намалим в максимална степен рисковете от сгромолясване.

За да се избегне бедствието, трябва да се адаптират нашите актове.

Това е един много обикновен метод и по същество много присъщ на нотариалната дейност: вече дадох няколко примера за това, имайки предвид примерите с дарението между съпрузи, брачният договор с двама нотариуси....

Самото международно частно право е преди всичко метод: този на колизията на закони или по скоро на разрешаването им.

Става въпрос да се квалифицират ситуацията, за да се извлече връзка.

Прилагането на този метод, който дава подзаглавието на 115-ия конгрес, е възложено на нотариуса, който трябва да удостовери автентичността: това е третият термин на подзаглавието.

Извън механичния аспект на формулата "квалифициране за извличане на връзка" стои състояние на духа, култура: става въпрос за това един правен ред да приеме ситуации, дори облигационни връзки, родени в друг правен ред.

Училище по толерантност, но и по прагматизъм.

Защото трябва да се научим да адаптираме и да се адаптираме; да не обръщаме внимание на различията или нюансите, за да се концентрираме върху очаквания резултат.

Състояние на духа, което, вече го казах, съответства в достатъчно голяма степен на нотариалната практика: нотариусът, който не може да откаже да състави писмен акт, но на когото е вменено задължението за ефикасност на актовете му, трябва да се впусне в прагматичното упражнение, което се състои в намирането на законни пътища, които ще доведат до търсения резултат.

Най-добрият гарант за правната сигурност в такъв случай е балансът на намереното решение, което позволява участието на страните.

Ето защо трябва да се прояви гъвкавост, за да се вкарат в категориите на една правна система ситуацията или конструкциите, които идват от друг свят.

Най-напред трябва да се направи анализ, "дисекция" на чуждестранната ситуация в опит да бъде разбрана. Но трябва също така, и това е един от основните интереси на практиката на международното частно право, да се върнем на собствената си норма, да я анализираме отново, но малко по-

отстрани, през погледа на чуждестранното право: кое в моето право съответства в най-голяма степен на чуждестранното право?

Буквално това упражнение означава да се поставиш на мястото на другия.

Да се поставиш на мястото на другия, това също е в основата на всяка педагогика, друго ценно качество на нотариуса "учредител на правото".

Упражнението е още по-важно, когато клиентът е чужденец и културата му е различна.

Да се поставиш на мястото на другия, това в крайна сметка означава да се поставиш на мястото на чуждия юрист, който може би ще трябва да чете и тълкува, това което ние съставяме.

III - Предложенията

Вече разбрахте, че в основата на нашата загриженост беше ефикасността на нашите актове в присъствие на елементи на международност.

Ефикасността е общата точка на предложенията, които ще Ви представим. Вече посочих няколко, ето и още някои:

- подобряване на ефикасността на пълномощното при недееспособност,

- подобряване на ефикасността на европейското удостоверение за наследство,

- подобряване на ефикасността на законови позовавания, приложими към брачните режими....

Няма да изброявам други предложения, но всички или почти всички са насочени към повишаване на ефикасността на нашите актове.

Така че в края на пътешествието и отново с Бодлер, нека си пожелаем всичко в нашите актове да бъде само:

*"блясък и красота,
покой и наслада от любовта".*